

Alt kan tilgives

”Al synd og bespottelse skal tilgives mennesker,” siger Jesus.

Det er jo helt utrolige ord. Alt hvad et menneske har gjort kan tilgives af Gud. Ikke bare det meste, men simpelt hen alt. Tilgivelsen er ubegrænset. Ikke fordi Gud er ligeglad med synden eller ser igennem fingre med den, men fordi Jesus Kristus på korset har lidt vores straf og derved sonet al synd fra verdens skabelse og frem til tidernes ende.

Alt er sonet. Derfor kan vi kristne leve frimodigt og uden frygt. Og uden at være fanatiske. Ethvert menneske har i dette øjeblik muligheden for at slippe ud af dødens magt og modtage et evigt fremtidigt liv i Guds rige.

Derfor er det også komplet forkert at sige, at kristendommen fordømmer et eneste menneske. Jesus er på korset død for alle. Alle har derfor muligheden for, ved hans død, at modtage det evige liv.

Men det betyder naturligvis ikke, at Gud fratager mennesket dets frihed. Hvis Gud tvang mennesket til at blive frelst, så ville Gud ikke være Gud, men en djævel, thi så ville han gøre mennesket til et viljesløst dyr eller en programmeret robot.

Nej, mennesket er netop menneske ved at være et frit væsen, og mennesket kan kun være frit ved at være skabt af Gud. Thi kun i Gud findes der frihed.

Vi mennesker står således i et frit valg. Og kernen i vores frihed er, at vi kan svare ja eller nej til Gud. Gud sender aldrig et menneske bort fra sig, men det er naturligvis muligt for mennesket ved egen vilje at vende sig bort fra Gud. At sige nej til invitationen.

Det er muligt at sige: Jeg vil intet have med Guds nåde at gøre. Det er muligt at vende ryggen til Gud og vandre ind

i Satans arme. Det er muligt at vende sig til mørket i stedet for lyset. Og det er muligt at blive i mørket. Det er muligt at bilde sig ind, at der ikke findes nogen Gud, det er muligt at bilde sig ind at mennesket slet ikke er andet end et dyr og at vi derfor ikke er skabt i Guds billede og ingen virkelig frihed har. Derfor siger Jesus:

Al synd og bespottelse skal tilgives mennesker. Men bespottelsen mod ånden skal ikke tilgives. Og den, der taler ord imod menneskesønnen, får tilgivelse, men den, der taler imod Helligånden, får ikke tilgivelse, hverken i denne verden eller i den kommende.

At tale imod Helligånden betyder lige præcis at afvise Guds tilgivelse når den kommer. Det er at vende ryggen til den frelse hans skænker os i gudstjenestens sakramenter.

Det er ren logik: Man kan naturligvis ikke på en gang afvise en gave og modtage den.

Vi skal altså sige ja til frelsen. Og at sige ja til frelsen, er at søge Derhen hvor frelsen skænkes: Ved Gudstjenestens hellige sakramenter.

Ved siden af Jesus hang langfredag to korsfæstede røvere: Den ene spottede Jesus og nåden i hans navn. Derfor hånedes han Jesus og sagde: *"Er du ikke Kristus? Frels dig selv og os!"* Men den anden røver irettesatte ham og sagde:

"Frygter du ikke engang Gud, du som har fået den samme dom? Og vi har fået den med rette; vi får kun løn som forskyldt, men han har intet ondt gjort."

Denne anden røver mente, at han på korset modtog en retfærdig straf for sin synd.

Og i denne erkendelse af sin synd, vender han sig så til Jesus og siger: *"Jesus, husk mig, når du kommer i dit rige."*

Derfor siger Jesus til ham og ikke til den anden:

”Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i paradiset.”

Og det samme siger han på søndag til os, når vi deltager i den hellige gudstjeneste. Ligesom røveren på korset modtog det evige liv, således modtager vi det ved at gå til gudstjeneste tage imod Jesu Kristi legeme og blod.

Til os siger Jesus ved alteret på søndag: *“Du skal være med mig i paradiset.”*

Claus Thomas Nielsen